

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!



KONING MIDAS HEEFT EZELSOREN

Toneelspel voor de jeugd
in vier delen

door

GASTON VAN DER GUCHT

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen
1985
(N° 1559)

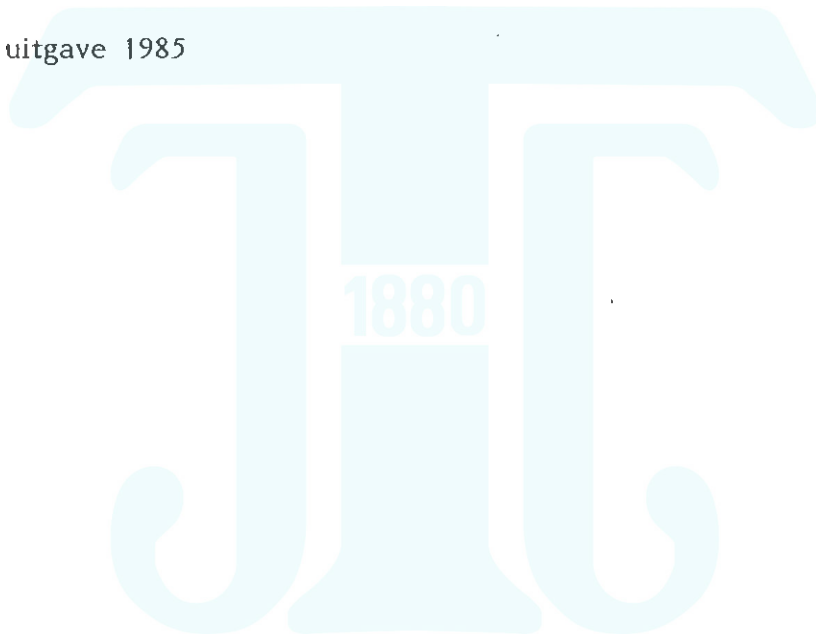
OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

Herwerkte uitgave 1985



© 1985 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

KONING MIDAS

BABEL, de barbier van de koning

PIET, knecht van de koning

JAN GOEDBLOED, houthakker

DE OUDE SPROOKJESVERTELLER (of -vertelster)

KABOUTER ZWARTBAARD

KWAAK, de ekster

(1 dame en 6 heren of 2 dames en 5 heren)

'Koning Midas heeft ezelsoren' werd gecreëerd door het Reizend Jeugdtheater Nele van Wetteren in een regie van de auteur.

Eerste Deel

(Als het gordijn opgaat zien wij een verlaten stukje bos. Het is middag en de volle zon schijnt. Wij horen het gefluit van de vogels. De ekster KWAAK duikelt op het toneel. Zij zingt en danst.)

Kwaak, kwaak,
Ik ben Kwaak
altijd raak
de ekster met de grote snavel
die de nieuwtjes steeds verzamelt
die geheimpjes wil vertellen
aan klappeien, lellebellen
Kwaak, het dagblad van het bos
wie laat nu een nieuwtje los ?
Kwaak, kwaak
altijd raak.

KWAAK -Waar zitten ze nu allemaal? De dag is al half voorbij en ik heb nog niemand ontmoet die mij wat nieuws te vertellen ^{heeft} weet. Hoe kan ik zo blijven leven? Als ik geen nieuwtjes weet kan ik niet kletsen en als ik niet kan kletsen ben ik ongelukkig en dan ga ik dood. Ik moet en ik zal iemand vinden die mij wat te vertellen heeft al moet ik het ganse bos binnenstebuiten keren. Voouit Kwaak op zoek naar nieuwtjes.

(Hij herhaalt zijn liedje en zijn dans van hierboven en verdwijnt dan achter de schermen. Een oude man, veelkleurig gekleed als een sprookjesverteller, duwt een kruiwagen voort waarin een last ligt. (Hij kan ook een zware last op de schouders dragen) Hij sukkelst moeilijk vooruit en te midden van het toneel zet hij zijn last neer, zucht zwaar en veegt zich het zweet af.)

MAN -Oef, wat ben ik moe ! Mijn arme oude benen trillen onder mijn lichaam en ik kan mijn handen haast niet meer opheffen. Ik kan ^{byna} haast niet meer vooruit en ik moet nochtans niet zo ver meer. Kijk, ginds aan de rand van het bos daar staat mijn huisje. Daar wacht mijn vrouw Annemie. Maar ik heb nog even de tijd. Ik ga nog eerst wat rusten.

(Gaat zitten)

Héé, wat doet dat deugd ! En hoe heerlijk is het hier in het bos. Als mijn krachten nu maar spoedig terug komen dan kan ik weer verder gaan en nog voor de middag thuis zijn. Als ik klokslag 12 niet thuis ben zal Annemie, mijn vrouw, weer ongerust zijn. Ik zal nog maar eens proberen.

(Hij doet het, gaat een paar passen wankelend

vooruit en laat dan met een plof zijn last opnieuw vallen)

- Man. -Nee,het gaat niet.
- Kwaak. -(Komt opgevlogen) Hé Wannes,ouwe schurk,let maar goed op je broek man !Als je zo'n zware last wil voeren komt er vast nog wat in je broek te liggen.kwaak,kwaak,kwaak.
- Man. -Jij deugniet !
- Kwaak. -Deugniet ?
- Man. -Ja,jij bent de grootste deugniet van het bos.
- Kwaak. -Dat mag je niet zeggen,Wannes,ik ben gekomen om je te helpen.
- Man. -Hoe kan jij mij helpen.Die last weegt wel 100 kilo.
- Kwaak. -Ja,zoveel kan een ekster ook niet tillen.Maar ik kan wel een ring tillen,of een beker of een schaal.Vooral als die van goud of zilver zijn.Goud en zilver zie ik graag.
- Man. -Maak dat je wegkomt.Je bent niet alleen een kwaadsprekster,je bent ook een dief.
- Kwaak. -Ik ben een ekster Wannes,ik ben zo.
- Man. -Voort zeg ik je !
(Even stilte)
- Kwaak. -Wannes ?
- Man. -Ja,wat is er nu weer ?
- Kwaak. -Weet je geen nieuwtje Wannes ?Weet je mij niets te vertellen ?
- Man. -Nee.Aan kwaadsprekers en dieven moet je geen nieuwtjes vertellen.
- Kwaak. -Je bent niet vriendelijk Wannes.
- Man. -Ik wil niet vriendelijk zijn.Niet tegen jou.En maak je nu maar weg anders vang ik je,leg je in mijn pas en eet ik je vanmiddag op.
- Kwaak. -Foel,oude Wannes !
- Man. -Weg zeg ik je.
- Kwaak. -Kwaak,kwaak,kwaak...Stik met je last !(af)

Wannes. -Het is waar, ik was niet vriendelijk. Maar hij daar, Kwaak, hij ook niet. Ach, ik ga naar huis.

(probeert nog maar eens de last te voeren, maar het gaat weer niet.)

Er zit niets anders op, ik zal dan maar wachten tot er iemand komt om mij te helpen. Ach, het is zo mooi hier, en zo rustig. Je hoort de vogels fluiten en de wind in de bladeren spelen. Ach, terwijl ik hier toch zit kan ik jullie wel iets vertellen. Vertellen doe ik graag en daarom noemen de mensen mij allemaal Wannes, de sprookjesverteller. Doen wij het ? Ja ?

(Wannes vertelt hier een gekend of minder gekend sprookje. Als het gedaan is sluit hij het verhaal met het gekende einde... en toen kwam er ne puit, met ne lange snuit en het vertelsel is uit)

Wannes. -Nu, was het mooi ? Als ik hier nog eens voorbij kom, dan vertel ik jullie nog eens wat, maar nu moet ik naar huis hoor. oeioeioei, wat zal mijn Annemie ongerust zijn !

(Hij probeert nog eens met de last vooruit te komen, maar het helpt niet.)

Nu word ik toch een beetje ongerust. Ik zal maar eens roepen, misschien komt er iemand om mij te helpen.

(Roept naar links, naar midden, naar rechts.)

Hallooooo! Halloooo ! Halloooo !

Niets ! Niemand ! Of zouden de andere mensen in het bos mij misschien niet horen ? Willen jullie eens meeroepen, kinderen ?

(Terug driemaal roepen. Babbel op. Hij is een muzikant en draagt één of ander instrument. Daarnaast heeft hij nog een waterketeltje en een scheerkwast. Hij is een verwaand type)

Babbel. -Hèèè, wat is dat hier voor een hels lawaai ? Een gekeel alsof de wereld vergaat.

Wannes. -O, eindelijk iemand. Dag meneer.

Babbel. -Ook goede dag. Zeg kerel, heb jij hier zo hard geroepen ? Je bent wel in staat een hele stad overeind' te roepen.

Wannes. -Wij riepen tezamen, de kinderen en ik.

Babbel. -Het is anders niet geraadzaam zo vroeg in de morgen te staan roepen.

Wannes. -Wat vroeg ? Spreek jij nog van vroeg ? Het is bij de midda

Babbel. -Dat geeft niets man. Voor de koning is het nog vroeg, want die ligt nu nog te bed.

Wannes. -Nu nog ? Neen, dat kan toch niet.

- Babbel. -Denk je soms dat ik hier sta te liegen ?Als ik je zeg dat de koning nog slaapt dan spreek ik een waarheid die zo zuiver is als goud.De koning slaapt.
- Wannes. -De koning slaapt,ongelooflijk !
- Babbel. -Dat is trouwens niet zijn enige ondeugd:hij is dom als een ezel,hovaardig als een pauw en liegt als een papegaai.
- Wannes. -Neen toch zeker ?
- Babbel. -Geloof je mij weeral niet ?
- Wannes. -Nu,gek is het wel.
- Babbel. -Hij heeft ook nog andere grillen.
- Wannes. -Nog andere grillen ?
- Babbel. -Ja,kijk,ik ben Babbel,ik ben de barbier van de koning. Ik moet zijn haren knippen en zijn baard scheren.Reeds twintig jaar loop ik iedere morgen het paleis binnen om de koning op te vrolijken want 's morgens is hij altijd kwaad geluimd,daarna scheer ik zijn baard,kam zijn haren en leg een krulletje boven zijn oren.
- Wannes. -Dan bent u zeker de beste barbier van heel het land,meneer Babbel ?
- Babbel. -Fout !Weeral Fout !
- Wannes. -Fout ?
- Babbel. -Ja,grote fout !Dat ik de barbier ben van koning Midas is weeral een gril van die fameuse koning Midas.Ik ben zeker niet de beste barbier van het land.Verre van daar.
- Wannes. -Dat begrijp ik niet.
- Babbel. -In de tijd dat de koning een barbier zocht gaf ik mij aan in zijn paleis.Wij waren met twee kandidaten.Wij moesten allebei,als proef,een knecht van de koning het haar snijden en de baard scheren.De knecht die mij was toegewezen was er één met een glad vel en de knecht die voor mijn collega werd aangeduid had een lelijk en een moeilijk vel.Ik dacht bij mezelf:Ik win het bepaald in het scheren.Maar wat denk je ?De andere knipte het haar en scheerde de knecht zonder hem te bezeren en ik sneed de mijne bijna een oor af.Toch nam de koning mij als barbier.Jij bevalt mij het best ,zei hij,en mijn collega mocht gaan.
- Wannes. -Dat is haast niet te geloven.
- Babbel. -Zo is koning Midas.Is een hemd wit,hij zal het zwart noemen en knip je je haar mooi,hij zal het lelijk vinden.En zie,dat is nu één van de punten waarom ik zo'n goede vriend van de koning ben.Ik geef hem altijd gelijk.Zegt hij rood,dan zeg ik ook rood en noemt hij

iets blauw, dan doe ik dat ook.

Wannes. -Dan ben je in mijn ogen geen man.

Babbel. -Geen man ?

Wannes. -Neen, want een man durft voor zijn mening uitkomen.
Een man is moedig. Een man is niet laf.

Babbel. -Laat het laf zijn, oude vriend, ik voel mij er best bij.
Want de dagen dat de koning goed gezind is geeft hij mi
mij wel eens een beursje goud of zilver. En daar, daar
kan ik dan alles voor kopen: lekker eten, frisse drankjes
mooie kleren.

Wannes. -Dat alles maakt een mens nog niet gelukkig.

Babbel. -Neen ?

Wannes. -Neen. Men is maar gelukkig als men vrede heeft in zijn
hart.

Babbel. -Ben ik dan niet gelukkig ? En de koning met zijn grillen
en zijn schatten ?

Wannes. -Om gelukkig te zijn moet je een gerust geweten hebben.
Heb jij, en heeft de koning, een gerust geweten ?

Babbel. -Allemaal kletspraat !

(Het slaat twaalf uur op de torenklok. Beide mannen
schrikken.)

Wannes. -Goeie hemel ! Mijn vrouw zal wachten met het middageten.

Babbel. -En de koning zal ontwaakt zijn.

Wannes. -Ik moet naar huis.

Babbel. -En ik naar het paleis.

Wannes. -Moet je ook die kant uit ?

Babbel. -Ja, jij ook ?

Wannes. -Ja.

Babbel. -Stap dan maar mee met mij. Ik heb graag gezelschap als
ik wandel. Ik babbel graag moet je weten en ik wil
mijn naam altijd eer aandoen.

Wannes. -Misschien wil je mij wel even helpen ?

Babbel. -Waarmee ?

Wannes. -Zie, ik moet deze zware last naar huis voeren en alleen
kan ik het niet. Ik ben zo oud en zo moe. Zou je mij niet
willen helpen ?

Babbel. -O neen, dat doe ik niet.

Wannes. -Wil je niet ?

Babbel. -Neen. Wat denk je wel ? Ik ben Babbel, de barbier van de
koning. Ik voer geen kruiwagens (Ik draag geen lasten)
mijn handen zijn daarvoor veel te schoon.

- Wannes. -Zijn je handen te schoon om iemand een dienst te bewijzen?
- Babbel. -Jazeker. Ik draag het gouden waterketeltje in mijn linkerhand en de scheerborstel in een gouden zakje in mijn rechterhand. Neen hoor, ik voer geen kruiwagens. Daarvoor ben ik veel te schoon. Veeñ, veel, veel te schoon... Adieu, oude man, zorg zelf dat je met je vrachtje verder geraakt. En anders... er zit niets anders op, blijf hier wonen, hahahahaha ! (Snel af)
- Wannes. -Mooie mensen en mooie manieren zijn anders ! Maar kom, ik ben wat uitgerust, wat op adem gekomen, ik zal het zelf nog maar eens proberen. Hop... daar gaat ie.... ja, het gaat, wel moeilijk, maar het gaat....
- Jan. -(Jonge man, houtkacker met bijl en koorden)
Hèèè, stop oude man. Die last is veel te zwaar voor jou. Je gaat kreperen onder zo'n gewicht. Hier, neem jij mijn bijl en mijn koorden dan voer ik je wagen.
- Wannes. -Dank je vriend. Dat is heel vriendelijk van jou.
- Jan. -Niets om te danken man. De moeite niet waard.
- Wannes. -Moet je ook die richting uit ?
- Jan. -Ik moet alle richtingen uit.
- Wannes. -Alle richtingen ?
- Jan. -Ja. Ik ben alleen op de wereld en ik zoek werk. Maar overal sturen ze mij weg. Er is geen werk. Maar ik geef het niet op. Ik zoek tot ik vind.
- Wannes. -Omdat jij zo vriendelijk... en zo hulpvaardig bent, ga ik je belonen.
- Jan. -Neen, dat wil ik niet. Geen beloningen van mensen die ik help.
- Wannes. -Aanvaard de beloning om mij plezier te doen.
- Jan. -Wij zullen zien, zei de blinde.... laat horen, zei de dove
- Wannes. -Ik heb hier een fluitje...
- Jan. -Hahahahaha, een fluitje ! Wat kan ik met een fluitje doen? Ik kan niet eens spelen.
- Wannes. -Ja maar, dit is een wonderfluit.
- Jan. -En wat is er wonder aan die fluit ?
- Wannes. -Op deze fluit kan iedereen spelen. Zelfs zij, die nog nooit fluit gespeeld hebben, halen uit deze fluit de mooiste liederen.
- Jan. -Niet te geloven.
- Wannes. -Probeer het maar eens.
- Jan. -Maar...
- Wannes. -Speel.
- Jan. -Wat ?
- Wannes. -Speel, de fluit zal zelf het lied aanduiden.
- Jan. -Nu dan...
(Hij speelt.) Wonderlijk !

Wannes. -Zie je wel. Ze doet het nog altijd.

Jan. -Zeg, oude man...

Wannes. -Wannes heet ik...

Jan. -Zeg, Wannes, ben jij misschien een tovenaars ?

Wannes. -Nee, dat ben ik niet. Dat wonderbare fluitje kreeg ik van een kabouter, kabouter Zwartbaard, die ik met kruiden en drankjes verzorgde als hij ziek in het bos verdwaald was. Met mijn hulp, en vooral met de beste zorgen van Annemie, mijn vrouw, genas hij weer. Om ons te bedanken gaf hij mij dit fluitje.

Jan. -Nu dat is fijn. Hier heb je het terug.

Wannes. -Nee, nee, het is voor jou.

Jan. -Dat hoeft niet.

Wannes. -Dat weet ik wel. Ik geef het je graag. En ik geef er je nog wat bij.

Jan. -Nee, dat wil ik niet. Geen geschenken meer.

Wannes. -Het is eigenlijk geen geschenk.

Jan. -Wat is het dan wel.

Wannes. -Toen de kabouter mij dat fluitje gaf zei hij "Wie op deze fluit speelt wordt koning."

Jan. -Houd dan die fluit en word zelf koning.

Wannes. -Nee, daarvoor ben ik te oud. Ik zou dit land geen diensten meer kunnen bewijzen. Ik zou dit land niet meer kunnen besturen. Ik verlang alleen maar een gezellige oude dag in mijn huisje aan de rand van het bos. Maar sinds lang zoek ik naar een eerlijk en dienstvaardig mens aan wie ik het fluitje zou kunnen geven. Jij wordt koning, Jan.

Jan. -Hahahaha, oude Wannes. Ik geloof nu wel dat die wonderfluit heel mooi kan spelen, maar dat ik zou koning worden, nee daar geloof ik niets van. Laat mij maar een simpele houthakker blijven, dan ben ik al tevreden. Op voorwaarde natuurlijk dat ik ergens aan de slag kan.

Babbel. -(Nog achter de schermen) Wee mij ! Wee mij ! Wee mij ! (op) Wat is de koning toch slecht gemutst vandaag. Hij wilde mij niet eens ontvangen. Met klikken en klakken vloog ik de straat op.

Jan. -Waarom is de koning zo slecht gezind, vriend ?

Babbel. -Och man, dat is simpel: de koning verveelt zich.

Jan. -Waarom werkt hij niet ?

Babbel. -Hij kan niet werken, meneer, zijn handen staan verkeerd.

Jan. -En zijn hoofd ?

Babbel. -Dat is zo leeg als een luchtballon.

Jan. -Is er dan niemand aan het koninklijk hof die de koning kan vermaken ?

- Babbel. -Ach neen.De danseressen bijvoorbeeld,die hij anders zo graag ziet dansen kan hij eenvoudigweg niet bekijken.
- Wannes. -En de muzikanten ?Hoort hij die niet graag ?
- Babbel. -Hij kan ze niet horen.
- Wannes. -Kijk Babbel,deze man....
- Jan. -Jan Goedbloed...
- Wannes. -Jan Goedbloed heet hij,is een beroemd fluitspeler.Hij komt uit een ver land en is op doortocht hier.Misschien kan hij voor de koning fluitspelen ?
- Babbel. -Och Wannes,ik ben de beste fluitspeler van het land.Neen, er bestaat geen betere...en iedere keer als ik speel duwt koning Midas zijn duimen in zijn oren.Hij wil zelfs niet luisteren.
- Wannes. -Deze Jan Goedbloed speelt beter dan jij Babbel.
- Babbel. -Dat kan niet.
- Wannes. -Zeker waar.Luister eens aandachtig,hij zal eens spelen.
- (Jan speelt zeer mooi.Babbel staat eerst dwaas toe te kijken,geeuwt en loopt verveeld rond.Men kan het aanzien dat het spel hem niet flatteert.Als het lied uit is begint hij dwaas te lachen)
- Jan. -Waarom lach je ?
- Babbel. -Noem je dat fluitspelen ?Zo tjiilpen de krekels.
- Jan. -Kan jij het beter ?
- Babbel. -Jazeker.Veel beter.
- Jan. -Laat ens horen.
- Babbel. -Goed,dan zal ik jou eens een lesje geven.
- (Hij h^alt met veel omhaal zijn fluit te voorschijn en wil beginnen spelen.)
- Wannes. -Halt !Weet je wat wij doen ?Wij spelen om ter best.Wij maken er een wedstrijd van.
- Babbel. -En jij zult zeker zeggen wie er wint ?Bedankt voor die boodschap.
- Wannes. -Neen.De kinderen in de zaal zullen zeggen wie het mooist gespeeld heeft.Kijk,vor wie ze het langst in de handen klappen,vor die is de overwinning.
- Jan. -Ik ben akkoord.
- Babbel. -In orde.Begin maar sinjeur !
(gaat tegen een boom staan en geeft door houding en gebaren te kennen hoezeer hij het lied van Jan misprijst.)

- Wannes. -(Als het lied van Jan uit is en de kinderen het klappen gestaakt hebben)
Aan u de beurt, Babbel.
- Babbel. -(Buigt voor het publiek en speelt dan met de overdrijving van grote "muzikmakers", Schrilte en doffe tonen wisselen elkaar af. Het lied is afschuwelijk. Hij verliest natuurlijk de wedstrijd.)
- Wannes. -Hoera, Jan heeft gewonnen ! Voor Jan, hiep, hiep, hiep... hoera
- Babbel. -Dat is niet juist. Dit is bedrog. Ik speel best.
- Wannes. -Het publiek roept Jan als overwinnaar uit.
- Babbel. -Wat kennen die kinderen van muziek ? Ze doen dit maar om mij te tergen ! Wij moeten een eerlijke scheidsrechter hebben. Een man die muziek kent.
- Jan. -Voor mij mag je nemen wie je wil.
- Babbel. -(Loopt een ogenblik in gedachten rond en springt dan op van vreugde.)
Hahahaha, ik heb het gevonden. Eureika ! Oooo wat ben ik toch slim. Luister mensen, wij gaan deze wedstrijd herhalen voor de koning. Dat zal voor hem een vermaak zijn en dan zal zijn boze bui ook gauw voorbij zijn. De koning, koning Midas, zal scheidsrechter zijn. Hij moet aanduiden wie van ons beiden het best op de fluit speelt, die kleine Jan Goedbloed of die grote Babbel !
- Wannes. -Dat is een idee. Jan, dat moet je aanvaarden. Het kan niet anders of de koning moet zeer tevreden zijn over je fluitspel.
- Babbel. -(Tot Jan) Héwel, wat denk je van mijn geniaal voorstel ?
- Jan. -Ik durf wel.
- Babbel. -Wacht hier dan nog een poosje. Ik loop terug naar het koninklijk paleis en zie of alles bij koning Midas in orde komt. Of hij de scheidsrechter van onze partij wil zijn.
- Jan. -Loop dan maar vlug.
- Babbel. -Als een hazewind ! (af)
- Jan. -Een rare kerel, die barbier van de koning.
- Wannes. -Misschien al zo raar als zijn meester zelf.
- Jan. -Hoezo ?
- Wannes. -Och, hij heeft hier zo van alles van de koning verteld. Meer kwaad dan goed.
- Jan. -Dat is de gewoonte van de mensen. Die spreken haast altijd kwaad.
- Wannes. -Ik weet niet, maar ik betrouw dat zaakje met die koning Midas niet heel goed.
- Jan. -Als dat fluitje van kabouter Zwartbaard ons maar niet in de steek laat.
- Kabouter. -(Sprint plots op de scène. Hij is klein van gestalte en heeft een zwarte baard. In de vuist draagt hij een scepter)

- Kabouter.-Wees gerust Jan Goedbloed,mijn fluitje zal je nooit in de steek laten en ik ook niet.
- Wannes. -(Met blijdschap) Hééé,kabouter Zwartbaard !
- Kabouter.-Ja,Wannes,oude vriend,ik ben weer helemaal genezen en zwerf nu weer door bossen en velden om mensen en dieren gelukkig te maken.Bij de zieke kinderen breng ik kruiden wonderzalfjes en medicijnen om hen gauw weer beter te maken.Bij de bedroefden breng ik troost.Bij de armen breng ik brood en bij de ^{oude} ~~armen~~ hout om vuur te maken.En nu ben ik hier gekomen om Jan Goedbloed bij te staan in deze wedstrijd voor de grillige koning Midas,want grillig en wispelturig is hij.Maar wee hem !Wee hem,als hij mijn fluitje durft beledigen.Ik zal hem vreselijk straffen !
- Jan. -Ik word bang van heel dit avontuur,kabouter.
- Kabouter.-Vrees niet,ik ben je vriend,ik zal bij u zijn en u zal niets overkomen.
- Jan. -Het is goed.Ik waag het.Maar eerst moet ik de kruiwagen van Wannes naar huis voeren.Wannes is zo moe en zo oud.
- Kabouter.-Dat hoeft niet meer.Ik voer die kruiwagen wel weg zodra Babbel vertrokken is.Ik ben immers aan Wannes zoveel verschuldigd.
- Jan. -Ik hoor Babbel.
(Inderdaad.Wij horen Babbel aankomen.Hij speelt op het instrument dat hij bij zich heeft en zingt.)
- Kabouter.-Ik verberg mij.Mij mag hij niet zien.(doet het)
- Babbel. -Het is in orde mannen.De koning wil ons allebei horen. Hahahaha,hij vond zo'n wedstrijd een leuk idee.Hij heeft mij reeds een beurs met goud beloofd,als alles goed afloopt.Direct stuurde hij zijn ministers,generaals, meiden en kenchten,danseressen en fluitspelers naar huis en nu wacht hij met ongeduld op onze komst.Ben je klaar, Jan Goedbloed ?
- Jan. -Ja,ik ben klaar.
- Babbel. -Salut,oude Wannes.Zo ervoor dat je met je kruiwagen thuis geraakt.Het middageten zal al koud zijn,denk ik. Veel succes,zeg ik maar !
- Wannes. -Ook veel succes,barbier Babbel !...En zeker voor jou, Jan.
- Jan. -Dank je,Wannes...ik zie je nog wel.(beiden af)
- Kabouter.-(Op)Vlug Wannes,vlug de kruiwagen naar je huis gevoerd, want ik moet Babbel en Jan op de voet,naar het paleis volgen.
- Wannes. -Ja,bescherm Jan maar goed en geef Babbel eens een goede les opdat hij wat minder zou babbelen en wat meer dienstvaardig zou zijn.
- Kabouter.-En koning Midas zal ik leren van wijs te zijn.Zeer wijs. Kom nu.(Beiden af.)